

กรณีเจ้าหนี้ยื่นคำรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามสัญญาจำนำหุ้นซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์ แต่มิได้นำสืบให้เห็นถึงมูลหนี้กู้ยืมเงินอันเป็นมูลหนี้ประธานว่ามีเพียงใด

การขอรับชำระหนี้ นั้น เจ้าหนี้มีหน้าที่นำพยานมาให้การสอบสวนต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่า หนี้ที่ขอรับชำระหนี้ นั้นมีอยู่จริงและลูกหนี้ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ดังกล่าว คดีนี้เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ ในมูลหนี้ตามสัญญาจำนำหุ้นที่ลูกหนี้นำมาจำนำไว้กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ก. เจ้าหนี้เดิม เพื่อเป็น ประกันหนี้เงินกู้ของบริษัท ม. ตาม พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา ๙๖ (๓) การที่จะพิจารณาว่าเจ้าหนี้ มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในฐานะผู้รับจำนำซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์เป็นจำนวนเท่าใด จึงต้องพิจารณามูลหนี้ ประธานเป็นสำคัญว่ามีเพียงใด และเจ้าหนี้มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเท่าใด เพื่อกำหนดจำนวน เงินที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ในฐานะผู้รับจำนำว่าต้องไม่เกินไปกว่าความรับผิดในต้นเงิน พร้อมดอกเบี้ยตามมูลหนี้ประธาน เมื่อเจ้าหนี้มิได้นำสืบให้เห็นว่า มูลหนี้กู้ยืมเงินของบริษัท ม. อันเป็น มูลหนี้ประธานมีเพียงใด ศาลย่อมมีอาจพิพากษาให้เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในหนี้จำนำหุ้นอันเป็น หนี้อุปกรณ์ได้ เจ้าหนี้จึงไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในมูลหนี้จำนำตามคำขอรับชำระหนี้ แต่อย่างไรก็ตาม การที่เจ้าหนี้ไม่มีพยานมาให้การสอบสวนต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อันทำให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอรับ ชำระหนี้ของเจ้าหนี้ นั้น ไม่ใช่เหตุที่ทำให้การจำนำระงับสิ้นไป สิทธิจำนำยังคงมีอยู่ หากเจ้าหนี้มีสิทธิ บังคับเอาหลักทรัพย์จำนำเพียงใด เจ้าหนี้สามารถบังคับจำนำในทางแพ่งต่อไปได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๓/๒๕๖๗)

แผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๗